

शार्थः (13.) ॥ का° [४.१२.१.] काम्या एतेत्यालभतऽइति । गामालभते । मनु-
 व्याणां ह्येतासु कामाः प्रविष्टा इति काम्याः । हे काम्याः सर्वैः कामयितव्याः
 यूयमेत आ इत आगच्छत । वो युष्माकं कामधरणं कामानां धरणं अपेक्षितफल-
 धारकत्वं यदस्ति तत् मयि अनुष्ठातरि भूयात् युष्मत्प्रसादादहमभीष्टफलस्य धा-
 रयिता भूयासमित्यर्थः । अहं वः प्रियो भूयासमिति श्रुतिर्व्याचष्टे [२.३.४.३४.]
 ॥ २७ ॥

सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते

कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ २८ ॥

का° [४.१२.१०.] सोमानमित्यनुदकं व्रतोपायनवत् । व्रतित्यपरेणाहवनीयं
 प्राङ्निष्ठन्नवर्चं जपतीति सूत्रार्थः ॥ सोमानं स्वरणं तृचो गायत्रो ब्रह्मणस्पतिदे-
 वत्यस्तेनैव दृष्टः । अग्निमीक्षमाणस्य यजमानस्य जपे विनियुक्तः । हे ब्रह्मणस्पते
 वेदस्य पालक सोमानं सोमानामभिषोतारं । स्वरणं स्वं शब्दोपतापयोः शब्द-
 यितारम् । कृणुहि कुरु । मामिति शेषः । सुनोतीति सोमा तम् । अन्येभ्योऽपि
 दृश्यतऽइति [पा° ३.२.७५.] मनिन् (14.) । स्वरतीति स्वरणः नन्त्यादिवात् [पा°
 ३.१.१३४.] ल्युः । सोमयागकर्तारं स्तुतिवृषशब्दयुक्तं च धनप्रदानैर्मां कुर्वित्यर्थः
 तत्रोपमानमुच्यते । कक्षीवन्तं कक्षीवन्नामकमृषिं दीर्घतमःपुत्रं यथा सोमयागयुक्तं
 स्तुतियुक्तं च कृतवानसि तथा मां कुरु । उपमानद्योतक इवशब्दोऽत्र लुप्तो द्र-
 ष्टव्यः । कोऽसौ कक्षीवान् । य औशिजः उशिजः पुत्रः उशिक् कक्षीवतो मा-
 ता ॥ २८ ॥

यो रैवान्योऽग्नीवद्वा वसुवित्पुष्टिवर्धनः ।

स नः सिषक्तु यस्तुरः ॥ २९ ॥

यो ब्रह्मणस्पतिः रैवान् धनवान् । यश्चाग्नीवद्वा अग्नीवस्य रोगस्य हृत्ता ।
 अम रोगे । अग्नीवः । वसुवित् वसु धनं वेत्तीति यश्च पुष्टिवर्धनः पोषणस्य
 वर्धयिता यश्च तुरः तुर वेगे इगुपधेति [पा° ३.१.१३५.] कः वेगवान् अविलम्बे-
 न (15.) कारी । स ब्रह्मणस्पतिर्नोऽस्मान्सिषक्तु सेवताम् सिषक्ति सचत (16.)